

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren producerer lastbiler og busser. Ved de anfægtede beslutninger har Kommissionen afslået at gennemtvinge et øjeblikkeligt frasalg af AB Volvos aktiepost i Scania AB og at meddele sagsøgeren de fortrolige vilkår for frasalget af AB Volvos aktiepost i Scania AB, som fastsat i AB Volvo/Renault Véhicule Industriel (IV)-beslutningen. AB Volvo har på grundlag af disse beslutninger kunnet opretholde en dominerende stilling i forhold til Scania gennem knap 4 år.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren påberåbt sig artikel 8, stk. 4, artikel 6 og artikel 18, stk. 3, i fusionskontrolforordningen ⁽¹⁾.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen tilsidesat artikel 8, stk. 4, i fusionskontrolforordningen ved sit afslag på at gennemtvinge et øjeblikkeligt frasalg som begæret af sagsøgeren. Sagsøgeren har gjort gældende, at AB Volvos minoritetsaktiepost retligt og faktisk medfører en enekontrol eller fælles kontrol, sammen med investoren AB, over Scandia, hvilket Kommissionen burde have bragt til ophør.

Sagsøgeren har endvidere påberåbt sig artikel 6 i fusionskontrolforordningen. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen skulle have tilbagekaldt Volvo/Renault-beslutningen og foretaget en ny vurdering af vilkårene for frasalget. Sagsøgeren har gjort gældende, at Volvo har misligholdt sit tilsagn vedrørende frasalget, idet selskabet deltog i beslutningsprocessen i Scania.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen skulle have delagtiggjort Scania i oplysningerne vedrørende de fortrolige godkendte vilkår for frasalget, som fastsat i Volvo/Renault (IV)-beslutningen. Sagsøgeren har anført, at selskabet er en umiddelbart berørt part, som Kommissionen skulle have givet adgang til de oplysninger, som er indeholdt i Volvo/Renault-beslutningen.

Endelig har sagsøgeren anført, at en forlængelse af fristen for frasalget fra 2003 til 2004 ikke er sket automatisk, men burde have været vurderet og begrundet af Kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 257, s. 13 (berigtiget udgave)).

Sag anlagt den 8. maj 2003 af Ampafrance SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-164/03)

(2003/C 184/86)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i

det Indre Marked (Varemærker og Design) af Ampafrance SA, Cholet (Frankrig), ved avocat Christina Bercial Arias.

Den anden part i sagen for Første Appellkammer var Johnson & Johnson GmbH.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 4. marts 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 220/2002-1 annulleres eller ændres delvis for så vidt angår den del, hvor sagsøgerens påstande ikke tiltrædes, og det fastslås følgelig, at »bleer af vandsugende vat« ikke ligner de varer, som det tyske varemærke »bebe« nr. 1 168 346 vedrører, at der ikke er ligheder, der kan medføre risiko for forveksling mellem varemærkerne »bebe« og »monBeBé« (logo), og at EF-ansøgning nr. 297 309 skal registreres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Ampafrance SA

EF-varemærket, der søges registreret: Blandet ord- og figurmærke, »monbebe« — ansøgning nr. 297 309 for varer i klasse 3, 5, 8, 10, 11, 12, 18, 20, 21, 22, 24, 25 og 28.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Johnson & Johnson GmbH.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale mærke »bebe« for varer i klasse 3, 16, 24.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appellkammerets afgørelse: Delvis annullation af indsigelsesafdelingens afgørelse og delvis afslag på ansøgningen om registrering med hensyn til visse varer, såsom sæber, etc. I øvrigt afvises klagen.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).